

Nr 76.

Ankom till riksdagens kansli den 3 juni 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckta motioner angående tillhandahållande av statsobligationer för lösning av skogsägarnas kreditfråga.

I två till bankoutskottets förberedande handläggning hänvisade, likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren under nr 270 av herr Nilsson, Petrus, jämte fem av första kammarens övriga ledamöter och den andra inom andra kammaren under nr 459 av herr Pehrsson i Bramstorp jämte åtta av andra kammarens övriga ledamöter har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att från riksgäldskontoret må till Sveriges riksbank överlämnas svenska statens obligationer till ett belopp av 10 miljoner kronor att av riksbanken enligt av Kungl. Maj:t utfärdade närmare bestämmelser innehavas som pant för de förbindelser centralkassorna för jordbrukskredit eller annan kreditinrättning, som av Kungl. Maj:t bestämmes, utfärdar för erhållande av medel till belåning av virkesförsäljningskontrakt, för vilka sammanslutning av skogsägare iklätt sig betalningsansvar.»

Till stöd för sitt yrkande hava motionärerna åberopat motiveringen till en inom första kammaren under nr 266 väckt motion, till vilken motion utskottet tillåter sig att hänvisa.

Utskottet får erinra, att jordbruksutskottet avgivit utlåtande nr 80 i anledning av nyssberörda motion I:266 och en i allt väsentligt med densamma likalydande motion II:453 och därvid tillstyrkt en utredning om åtgärder till höjande av skogsbrukets ekonomiska bärkraft. Bankoutskottet förutsätter, att den blivande utredningen även kommer att omfatta den genom de nu föreliggande motionerna framförda frågan om skogsägarnas kredit. I avbidan på resultatet av ifrågavarande utredning synes någon åtgärd från riksdagens sida i anledning av motionerna I:270 och II:459 icke kunna ifrågakomma.

Utskottet.

Utskottet hemställer förty,

att förevarande motioner I:270 och II:459 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 3 juni 1935.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 72.